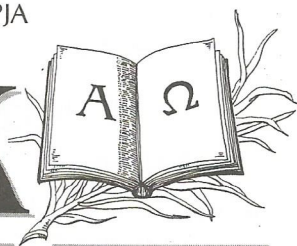

Békehírnök

1998. MÁRCIUS 29.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 12. SZÁM

Mi az igazság?

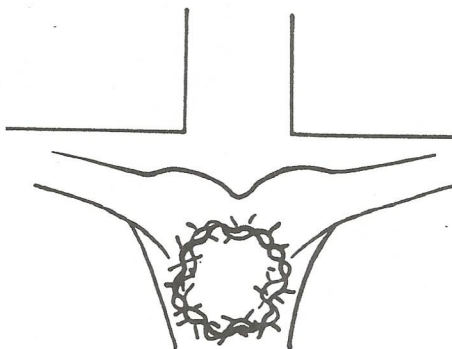
Kulcsár Ferenc

Országszerte jártunkban-keltünkben, újságolvasás, rádióhallgatás vagy televízió-nézés közben számtalanszor találkozunk a reklámokkal. A legkülönbébb cégek tömkelege kínálja megvételre „jobb nál jobb” portékáját. Talán észre sem vesszük, hogy meg akarnak győzni bennünket, hogy ők rendelkeznek az igazzal, a legjobbal, a legkifizetődőbbel, a legjovődelmezőbbel, ami nélkül az életünk nem teljes. Az már az érem másik oldala, hogy amikor a szép látvány, vagy meggyőző szlogen hallatán a vásárlás útjára lépünk nem mindig nyugdöz le bennünket a tulajdonunkba került termék, mert nem olyan, mint amilyennek láttuk, nem úgy működik, ahogy bemutatták, sőt még az a csatlós is érhet bennünket, hogy csak éppen arra nem használható, amire akarjuk. Ilyen kiábrándító – mindennapi – esemény kapcsán feltehetjük a jogos kérdést: miért csaptak be bennünket? Miért nem mondták el a teljes igazságot? Háborgásaink bár jogosak lehetnek, de végül is mi hagytuk magunkat meggyőzni.

Nem kizárólag a kereskedelemben érvényesül ez a reklám-szindróma, hanem jelen van életünk minden területén, vagy beszüremkedhet, ha nem vagyunk éberek. Két nagyon fontos és mindig megkülönböztetendő lényegről soha ne feledkezzünk meg: az egyik a **látszat**, a másik a **valóság vagy igazság**. Világunkban gyakran keveredik ez a két lényeg. Látszólag létezik a demokrácia, de nem mindenki tapasztalja ezt. Sorra épülnek irodaházak, újabbnál újabb és drágábbnál drágább autócsodák gördülnek útjainkon, mégis sok hajléktalant, nincstelent látunk, sőt hivatalos statisztikai adatok szerint is ijesztő az elszegényedő réteg mérete. Hányszor és hányszor akarnak meggyőzni bennünket szónokló „nagyjaink” arról, hogy minden a mi érdekünkben, a boldogabb új világért történik! Úgy hírlik, **mi** döntünk, sorsunk a **mi** kezünkben van, hisz közelednek a választások, remélhetjük, hogy jön egy jobb vezetés. Ígéretet mindenki amit csak tud vagy nem szégyell, miközben jól látja, hogy teljesen megvalósíthatatlan álmokat kerget. Az emberek nagy része pedig teljesen

mást érez, valami megfoghatatlan bizonytalanságot, mintha a káosz elhatalmasodna, miközben a rendeződés és stabilizáció dallamait duruzsolják fülünkbe. Az emberek többsége csak sodródik az eseményekkel, vagy érzéketlenül, elfárad, megkeseredik, kiábrándul. Feltehetjük a kérdést: van-e társadalmi igazságosság, esélyegyenlőség? Egyáltalán mi a kiút ebből a helyzetből?

Kedves Olvasó! Ne hidd, hogy elkeseríteni akarlak! A leglényegesebb kérdésre szeretném irányítani tekintetedet, amely így hangzik: **Mi az igazság?** Ez a

rövidke kis mondat sokkal több három szónál! A világtörténelem legjelentősebb napján is elhangzott: Pilátus kérdezte Jézus Krisztustól! (Jn.18:38) Mi volt az akkori kor valósága? Egyrészt az, hogy voltak már Jézus Krisztus előtt is messiás-önjelöltek, csodagyógyítók, tanítók. Ezért tehát a külső szemlélőnek nem tűnt fel a különbség, még akkor sem, ha az egyetlen igaz állt előtte, sőt ennél sokkal több történt, mert Jézus munkálkodott, élte az istenfiúi életét! Az akkori kor embere azonban fogékonyabb volt a látszat iránt. Kivetítette váradalmait, kívánságait a valós világra és világba. Egy olyan szemüvegen keresztül szemlélte a jelent, amely torzított, ezért nem látta meg az igazságot, az igazat! A bevezetőben – kisé sötétben – ábrázolt jelen képe hasonlatos a Jézus korabelihez. A reklámok, a különböző divatirányzatok vágyainkat elérhető közelségbe helyezik, vagy már létező valóságként festik elénk, miközben az igazság teljesen más. Az arculat és a tartalom viszonya hasonlít Urunk fari-zeusokhoz intézett szavaihoz: „...hason-

latosak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek tetszenek, belől pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák.” (Mt.23:27). Mit tehetünk mi, hívő emberek ilyen ellentmondásos helyzetben? – kérdezhetjük jogosan. A válasz nagyon egyszerű és világos: figyeljünk Mesterünkre! Ő azt mondta: „**Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.**” (Jn.14:6). Attól függetlenül, hogy hogyan vélekedtek róla kortársai, Jézus Krisztus az volt, akinek mondta magát! Ezt szükséges megértenünk és elfogadnunk! Ő ma is ugyanaz! A bármikor és bárki által keresett igazság tehát nem csupán egy fogalom, hanem az élő Isten egyszülött Fia! Mindenkinék, aki megtért keresztyén embernek vallja magát, legelőször Őt **kell** megtalálnia, sőt még ennél is többet vár el tőlünk Királyunk: feltétel nélküli alattvalói hűséget, a sokak által rettegett és félreértelmezett szolgálalkúság helyett! Csak ezen az úton ábrázolódik ki rajtunk Krisztus képe, ami azt jelenti, hogy a világ általunk ismerheti meg Őt. Testvéreim! Sokszor csodálkozunk és méltatlankodunk azon, hogy miként vélekednek kortársaink Megváltónkról. Ők rajtunk, hívő embereken keresztül ismerik meg Őt. Elsősorban életvitelünkről, mert oly sokan beszélnek elvekről, eszmékről, elméletekről, ezekkel tele van a világ. A valóságra és az igazság megismerésére azonban éheznek az ember. Ne csupán reklámozzuk keresztyénségünket, hitünket, egyházunkat, hanem mutassuk fel az igazságot! Jézus Krisztus dicsőüljön meg életünkben valóságosan, mert különben nem nyújtunk többet kortársainknak, mint amit a világ adhat! Vállaljuk a tanítványság útját még akkor is, ha keskeny, rögös, tövises! Az életre visz ez az út! Ha ezen járunk, másokkal is meg tudjuk ismertetni az igazságot, így igaz lesz rájuk nézve is Urunk szava: „**És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.**” (Jn.8:32).

Jelenvaló világunkban az ember oly zaklatott életet él, amikor saját eszményeinek, kívánságainak, képzeletének

(Folytatás a 95. oldalon)

Országos evangélizáció a nemzeti ünnepen

Reménységgel készült mindenki a március 13-i országos evangélizáció központi megnyitójára, különösképpen azok az idős testvérek, akik már átéltek ötven évvel ezelőtt – 1948-ban a szabadságharc centenáriuma – a baptista közösség ébredését. Budapesten a mostani összejövetelen a Golgota úti (nem véletlen, hogy ebben a gyönyörű nevű utcában zajlott az ünnepség) Vörösmarty Művelődési Ház előadótermében már koradélutánról folyamatosan érkeztek a testvérek vidékről és a fővárosból egyaránt. Több mint másfél órás imaáhitattal kezdődött meg a felkészülés az aznap esti, valamint a szombati és vasárnapi evangélizációra. Az imaközösséget kisebb csoportokban több lelkipásztor vezette, mint elhangzott: rá kell ébreszteni magunkat arra, hogy új szemléletet kell elsajátítanunk a missziómunkát illetően Jézus nyomán, aki maga mondta: „Szereztek magatoknak barátokat” ne csak arra törekedjünk, hogy mutassunk valamit, hanem igyekezzünk hűséges odaadó életre és higgyünk abban: ha az Úr megváltott és megváltoztatót bennünket, akkor alkalmassá tett arra is, hogy felszabadultan éljük meg a Krisztussal való kapcsolatunkat – hangzott el a felhívás.

Az imaközösség után evangéliumi zene csendült fel a kicsit hideg, rideg, sok világi rendezvényt megélt intézményben; a kabátok ugyan az érkezőkön maradtak, de valamennyiüket átmelegítette egyházunk központi énekkarának lelkes, szép éneklése, valamint a budafoki fúvósok énekes szólómuzsikája.

A köszöntések után Tom E. Prevost amerikai testvér, a Missziós Szövetségek koordinátora állt a szószékhez, aki Róma 15:21 alapján arról beszélt, hogy hirdessék az evangéliumot minél több helyen ott, ahol erről még eddig nem hallottak. Nagyon nagy kiváltság az, hogy ma már Magyarországon is bárkit el lehet érni Isten igéjével. Ralph Stocks testvér

például Kelet-Magyarországon a cigány lakossághoz viszi az evangéliumot, említette Prevost testvér, aki külön örült annak is, hogy a magyar forradalom és szabadságharc 150. évfordulóján rendezett evangélizáción szolgált, de – mint mondta – az igazi szabadságot Krisztus szerezte, és ezt a szabadságot kell megismertetni minél több emberrel Magyarországon is.

Jól illeszkedett az ünnepi gondolat-hoz Gerzsenyi Sándor Vers a szabadságról c. költeménye, amit Kovács Artúr testvér tolmácsolt hatásosan a népes hall-

az ő küldő parancsának. Először jöjjetek, azután menjete! Először találjátok békét, először nyerjete erőt a Szentlélek által, és csak azután induljatok” – hangsúlyozta az egyházelnök, majd így folytat- ta: „Vigyáznunk kell tehát, mert nem elég jövő keresztyének lenni, aki jön Jézus- hoz, de nem engedelmeskedik neki. Ne legyünk menő keresztyének sem, aki még nem találkozott Jézus Krisztussal, de mindenáron neki akar propagandát csinálni. A béke és az erő a Szentlélek által járhat át bennünket, ha találkozunk az élő

A Központi

Énekkar

szolgálata.

Vezényelt:

Mátyus Elvira,

zongorán kísért:

iff. Pátkai Imre

gatóságnak. Ezután egyházunk elnöke, dr. Almási Mihály tartotta meg ünnepi beszédét és az igehirdetést, amelyben először a hat-hét évtizeddel ezelőtti ünnepségeket idézte fel, majd a 475 évvel ezelőtt kezdődött anabaptista mozgalom és a 125 évvel ezelőtti baptista misszió újjászervezésére emlékezett. Almási testvér az evangélizáció mottójára hívta fel a figyelmet a Galata 5:1 alapján: a szabadságot Krisztus szerezte. A Mt 11:28-30 és a Mt 28:16-20-ból olvasott fel igeverseket és biznyságtételében elmondta: „Nem jövő-menő keresztyénekre van szükség, hanem olyanokra, akik megtalálták Jézust és hajlandók engedelmeskedni is

Krisztussal és aki által boldogságban élhetünk, hiszen ő hozta el az igazi szabadságot. Élünk ezzel a szabadsággal – biztatta hallgatóságát dr. Almási Mihály.

Ezt követően biznyságtételek hangzottak el Baranyi László, Marton Zsolt és Révész Benjámin lelkipásztor részéről. Valamennyi tanúságtevő a Krisztusban felkínált szabadságról vallott és arról, hogy mi, baptista hívők, nem engedhetjük meg magunknak, hogy félénkek és szomorúak legyünk, erre ugyanis nincs okunk, hiszen Isten örök életre hívott el valamennyiünket.

Jöjj, Szentlélek címmel Gerzsenyi Sándor szövegére iff. Pátkai Imre komponált zenét. „Szólít a dallam” – így kezdődött az ének, és valóban megszólított mindenkit a teremben. Igazán biztatóként hatott az utolsó sor is: „Általad győzünk, Te vagy az Úr!” E gondolatok jegyében mondta el zárszavát Pátkai Béla lelkipásztor, missziói titkár is, és ezt követően már igazán imádságként énekelte mindenki a Himnuszt.

Akik ott voltunk a jubileumi országos evangélizáció megnyitóján, erősítést kaptunk abban, hogy Isten valóban kész megáldani, jókedvet és bőséget adni, ha teljes szívvel őt szolgáljuk.

Nagy Imre

Fotók: Békefi Iván

A fotón dr. Almási Mihály és Pátkai Béla testvérek mellett Tom E. Prevost a Cooperativ Baptist Fellowship adminisztrációs koordinátora és Ralph Stocks Magyarországon szolgáló amerikai baptista misszionárius